

پیش‌بینی میزان مشکلات رفتاری دانش‌آموزان در خانه، مدرسه و با همسالان

دکتر محمد خیر*، دکتر شهرلا البرزی*

چکیده

هدف از پژوهش حاضر پیش‌بینی میزان مشکلات رفتاری دانش‌آموزان از دیدگاه خودشان در سه موقعیت خانه، مدرسه و با همسالان با توجه به زمینه خانوادگی آنان بود. نمونه مورد مطالعه ۷۲۶ دانش‌آموز (۳۹۹ دختر و ۳۲۷ پسر) در کلاس‌های سوم تا پنجم ابتدائی و کلاس‌های اول، دوم و سوم راهنمایی بودند. آزمودنی‌ها به پرسشنامه زمینه‌های خانوادگی و مقیاس درجه‌بندی رفتار برآون و هامیل (۱۹۷۸) پاسخ دادند. پیش‌بینی میزان مشکلات رفتاری دانش‌آموزان با توجه به متغیرهای مستقل تحقیق برای پسران و دختران دو الگوی نسبتاً متفاوت را بدست داد. در گروه دختران در موقعیت خانه، تنها متغیر، اندازه خانواده بود که بهترین پیش‌بینی کننده مشکلات رفتاری بود. در موقعیت مدرسه، در گروه دختران به ترتیب اندازه خانواده، تحصیلات پدر و مادر بهترین پیش‌بینی کننده مشکلات رفتاری بودند. در موقعیت رفتار با همسالان هیچ‌گدام از متغیرهای مستقل نتوانست میزان مشکلات رفتاری دختران را پیش‌بینی نماید. در گروه پسران، در موقعیت خانه به ترتیب اندازه خانواده و تحصیلات مادر بهترین پیش‌بینی کننده مشکلات رفتاری بودند. در حالیکه در موقعیت مدرسه به ترتیب تحصیلات مادر و شغل پدر برای پسران بهترین پیش‌بینی کننده مشکلات رفتاری بودند. در موقعیت رفتار با همسالان تنها متغیر

* دانشیار دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شیراز

پیش‌بینی کننده میزان مشکلات رفتاری پسران، تحصیلات مادر بود. نتیجه جالب توجه در گروه پسران این بود که در هر سه موقعیت (خانه، مدرسه و همسالان) تحصیلات مادر نقش عمده‌ای را در پیش‌بینی میزان مشکلات رفتاری داشت.

کلید واژه‌ها: مشکلات رفتاری، زمینه‌های خانوادگی، جنس، مدرسه، رفتار با همسالان، درجه‌بندی رفتار

○ ○ ○

● مقدمه

رفتار همیشه تنها نتیجه شرایط و موقعیت زمان حال نیست، بلکه تحت تأثیر زمینه‌های خانوادگی^۱ و تاریخچه رشد فردی نیز می‌تواند قرار گیرد. بنابراین می‌توان گفت که هم شرایط موقعیتی که فرد در آن قرار می‌گیرد (نظیر زمینه‌های خانوادگی بطور عام) و هم تاریخچه رشد اولیه افراد (نظیر کیفیت تربیتی کودک و محیط خانواده) می‌تواند پیش‌بینی کننده نسبتاً خوبی جهت میزان مشکلات رفتاری^۲ دانش‌آموزان باشد (جیمرسن و همکاران ۲۰۰۰).

زمینه‌های خانوادگی (نظیر تحصیلات و میزان درآمد والدین) آنها را با منابع بیشتر مالی روپرتو می‌کند تا صرف کودکانشان نمایند. والدین تحصیل کرده دانش بیشتری دارند تا محیط‌های عاطفی، اجتماعی و شناختی حمایت کننده‌ای را برای کودکان خود فراهم نمایند. همچنین والدینی که از نظر درآمد مالی در سطح نسبتاً بالائی قرار دارند می‌توانند کیفیت محیط زندگی خود را افزایش داده و محیطی غنی جهت فرزندان خود ایجاد نمایند. در نتیجه والدینی که به کودکان خود توجه می‌کنند، رابطه نزدیکی با آنها دارند و انتظار دارند تا در زندگی موفق شوندو همه این عوامل باعث می‌شود تا احتمال بروز رفتارهای نامطلوب و ضداجتماعی را در فرزندان خود کاهش دهند (هاگان و مک‌کارتی، ۱۹۹۷، هاگان، مک‌میلان و ویتون، ۱۹۹۶؛ سامپسون و لانوب، ۱۹۹۳).

در تحقیقات پیشین در درجه اول شاخص میزان درآمد و سپس ترکیبی از درآمد، میزان تحصیلات و شغل والدین را بعنوان طبقه اجتماعی در نظر گرفته‌اند. در حالی که مک درمودت (۱۹۹۵) میانگین تحصیلات والدین را به عنوان طبقه اجتماعی در نظر گرفته است. به عقیده او میزان تحصیلات والدین توانائی خوبی در نشان دادن تفاوت طبقه اجتماعی خصوصاً در توانائی شناختی و سازگاری عاطفی-اجتماعی کودکان دارد و همبستگی منفی و معنی داری بین میانگین

تحصیلات والدین و میزان مشکلات رفتاری فرزندان آنها وجود دارد. اما نتایج تحقیق ایمون (۲۰۰۱) نشان داده است که تحصیلات پدر به تنهایی نقش بسیار ضعیفی را، در مقایسه با تحصیلات مادر، در پیش‌بینی مشکلات عاطفی و اجتماعی کودکان دارد. همچنین مادرانی که تحصیلات بالاتری دارند، احتمال بیشتری دارد که از لحاظ عاطفی با تجربه تراشند و بطور مشتبه تر با کودکان خود برخورد کنند و تنبیه فیزیکی کمتری را، نسبت به مادرانی که تحصیلات پائین‌تری دارند، بکار گیرند. اینگونه مادران میزان مشکلات رفتاری کمتری را درخصوص فرزندان خود گزارش می‌کنند (مک‌لود و شاناها، ۱۹۹۳).

به علاوه در بعضی از جوامع نشان داده شده است که منزلت اجتماعی مشاغل، مخصوصاً شغل پدر، می‌تواند شاخص جانشینی خوبی برای طبقه اجتماعی باشد (خیر، ۱۳۷۶). از جمله در تحقیق اشتراوس (۱۹۹۱) نشان داده شد که از بین متغیرهای مربوط به خانواده، شغل پدر، تأثیر معنی‌داری بر مشکلات رفتاری کودکان دارد، بطوریکه فرزندانی که مشاغل پدرانشان از منزلت اجتماعی بالائی برخوردار است مشکلات رفتاری کمتری را گزارش می‌کنند.

در ارتباط با شاغل بودن مادر در خارج از خانه و تأثیر آن بر مشکلات رفتاری کودکان، نتایج متفاوتی بدست آمده است. از جمله سامپسن (۱۹۸۷) بیان می‌کند که کارکرد مادر در خارج از خانه بر روی تعاملات والدین - کودک تأثیر می‌گذارد و مشکلات رفتاری را افزایش می‌دهد. در حالیکه تحقیق دیگری نشان داده است که در صورتیکه میزان کار مادر در خارج از خانه در حد معقولی باشد، تفاوتی بین میزان مشکلات رفتاری کودکان مادران خانه‌دار و شاغل مشاهده نمی‌شود (ماتسودا و اوهاینر، ۱۹۸۷). تحقیقات دیگر نشان داده است که شاغل بودن مادر در خارج از خانه بر روی میزان تعاملات عاطفی و اجتماعی والدین - کودک اثر منفی دارد (وو و مارتینسن، ۱۹۹۳؛ پارسل و مناگهام، ۱۹۸۸).

اندازه خانواده و ترتیب تولد، از جمله متغیرهای هستند که بین آنها همبستگی بالائی وجود دارد. از طرف دیگر، اندازه خانواده به نحوی طبقه اجتماعی خانواده را منعکس می‌سازد. بطوریکه معمولاً همبستگی منفی و معنی‌داری بین اندازه خانواده و طبقه اجتماعی وجود دارد (خیر، ۱۳۶۵). در یک پژوهش رابطه بین ترتیب تولد و مراجعه به مرکز مشاوره مورد مطالعه قرار گرفت. در این مطالعه آزمودنی‌هایی که با مشکلات رفتاری و تحصیلی مراجعته می‌نمودند و

سین آنها بین ۵ تا ۱۸ سال بود به دو گروه تقسیم گردیدند. یک گروه آنها که نیاز به مشاوره جدی داشتند و گروه دیگر آنها که نیاز به مشاوره جدی نداشتند. ترتیب تولد و اندازه خانواده در دو گروه، مورد مقایسه قرار گرفت. دو گروه بر روی اندازه خانواده (مجموع تعداد برادران و خواهران) تفاوت معنی داری نداشتند، ولی فرزندان اول خانواده‌ها، نسبت به سایر فرزندان، بیشتر به مرکز مشاوره ارجاع داده شده و بیشتر نیاز به مشاوره جدی داشتند و علت ارجاع آنان مشکلات رفتاری و تحصیلی بود (کارمیشل، ۱۹۹۳).

به علاوه، بسیاری از محققین معتقدند که فراوانی نارسایی‌های رفتاری وابسته به جنس^۲ می‌باشد (سلدایک و الگوزین، ۱۹۹۰؛ کافمن، ۱۹۹۳). سلدایک و الگوزین (۱۹۹۵) بیان می‌کنند که ۸۰ درصد دانش‌آموزانی که برای ارزیابی‌های روانی و آموزشی ارجاع داده می‌شوند، پسر هستند. همچنین مشخص شده است که پسران بیشتر مشکلات رفتاری خود را به صورت رفتارهای برونی نظیر رفتارهای پرخاشگرانه، عدم اطاعت و عدم رفتارهای جامعه پسند ظاهر می‌سازند (هالن‌بک و کافمن، ۱۹۹۵). به علاوه در پژوهش دیگری که در ایران صورت گرفته نشان داده شده است که ارزشیابی رفتار دانش‌آموزان پسر از خود، نشان دهنده مشکلات رفتاری بیشتر و معنی دار، نسبت به ارزشیابی رفتار دانش‌آموزان دختر از خود، است (البرزی و خیر، ۱۳۷۹). در همین رابطه لینکرین و ماتسودا (۱۹۹۷) بیان می‌کنند که جنس عامل پیش‌بینی کننده مهمی برای پیش‌بینی مشکلات رفتاری است، بطوریکه پسرها مشکلات رفتاری بیشتری، نسبت به دختران، از خود نشان می‌دهند.

تحقیقاتی که بر روی جدایی از پدر یا مادر که به علت طلاق صورت گرفته و رابطه آن با مشکلات رفتاری فرزندان نتایج متفاوتی بدست داده است. غالب تحقیقات بیان داشته‌اند که طلاق تأثیرات منفی متعددی، خصوصاً اگر در سین آولیه کودک اتفاق بیفتند، بر جنبه‌های مختلف رشد عاطفی، اجتماعی و شناختی کرک می‌گذارد (هترینگتن و ککس، ۱۹۷۸؛ والراشتاین و کلی، ۱۹۸۰). از جهت دیگر، بعضی از تحقیقات در این مورد تأثیر طلاق را با توجه به جنس فرزندان مورد بررسی قرار داده‌اند که نتایج آنها همسو نبوده است. از جمله بانک (۱۹۹۳) گروهی از مادران تازه طلاق گرفته که دارای فرزندان دوره ابتدایی بودند را مورد بررسی قرار داد. نتیجه نشان داد که پسران آنها، نسبت به دختران، بیشتر در معرض مشکلات رفتاری و رفتارهای ضد اجتماعی بودند. در حالیکه نتیجه بررسی کانی و کورتس (۱۹۹۶) بر عکس نشان داد که فقط

برای فرزندان دختر، طلاق پدر و مادر با بهداشت روانی پائین و مشکلات رفتاری همراه است. بهر حال، جدایی از پدر و یا مادر بر روی تعاملات والدین - کودک می‌تواند تأثیرگذار باشد و در نتیجه احتمال بروز مشکلات رفتاری را افزایش دهد (پارسل و مناگهام، ۱۹۹۴). هدف از این مطالعه پیش‌بینی میزان مشکلات رفتاری دانش‌آموزان از دیدگاه خودشان در سه موقعیت خانه، مدرسه و رفتار با همسالان^۳ با توجه به زمینه‌های خانوادگی آنان یعنی «شغل» و «تحصیلات والدین»، «اندازه خانواده» و «جدایی از پدر و مادر» است.

● روش پژوهش

○ برای نمونه‌گیری پژوهش حاضر با توجه به نظر کارشناس آموزش و پرورش، ناحیه ۳ آموزش و پرورش شهر شیراز که گزارش‌های بیشتری را درخصوص مشکلات رفتاری نسبت به سایر نواحی چهارگانه شهر شیراز داشت، انتخاب و تعداد ۶ مدرسه ابتدائی (پایه‌های سوم، چهارم و پنجم) و ۴ مدرسه راهنمایی (پایه‌های اول، دوم و سوم) انتخاب گردید. نیمی از مدارس ذکر شده در هر مقطع پسرانه و نیمی دیگر دخترانه بودند و ۷۲۶ دانش‌آموز این پایه‌ها به عنوان آزمودنی‌های تحقیق (۳۹۹ دختر و ۳۲۷ پسر) مورد بررسی قرار گرفتند.

○ ابزار پژوهش شامل دو بخش بود. بخش اول پرسشنامه مربوط به زمینه‌های خانوادگی که در این پرسشنامه اطلاعات مربوط به متغیرهای جمعیت شناختی پژوهش و سایر متغیرهای مستقل تحقیق، مورد اندازه گیری قرار گرفت. این متغیرها عبارت بودند از: تحصیلات پدر و مادر، شغل پدر، شاغل بودن مادر، اندازه خانواده و سابقه طلاق در خانواده. اطلاعات در این زمینه از خود دانش‌آموز، پرونده دانش‌آموز و پرسش از مسئولین مدرسه بدست آمد.

بخش دوم، استفاده از مقیاس درجه‌بندی رفتار^۴ (براون و هامیل، ۱۹۷۸) بوسیله خود دانش‌آموز بود. این مقیاس دارای ۶۰ گویه است که رفتار دانش‌آموز را در سه موقعیت خانه، مدرسه و رفتار با همسالان اندازه گیری می‌کند و در مقابل هر گویه دانش‌آموز باید پاسخ صحیح و یا غلط را مشخص نماید. به عبارت دیگر، دانش‌آموز گویه‌هایی که در مورد رفتارش صدق می‌کند را به صورت پاسخ صحیح و در غیر اینصورت پاسخ غلط، علامت می‌زند. در این مقیاس تعداد گویه‌های مربوط به رفتار در خانه، رفتار در مدرسه و رفتار با همسالان، هر کدام ۲۰ گویه می‌باشد. نمرة خام هر کدام از زیر مقیاسهای فوق تعداد پاسخ‌های غلطی است که در خانه مربوط به

خود علامت زده شده است. بنابراین حداقل نمره در هر یک از زیر مقیاسهای فوق صفر و حداً کثر بیست می‌باشد. و هرچه نمره بالاتر باشد رفتار مورد ارزشیابی مطلوب‌تر، یا به عبارت دیگر میزان مشکلات رفتاری، کمتر است.

اعتبار^۱ مقیاس با روش بازآمائی، با فاصله زمانی ۲ ماه، در مطالعه‌ای در شهر شیراز جهت زیر مقیاسهای رفتار در خانه، مدرسه و با همسالان در گروهی ۸۴ نفره به ترتیب ۰/۶۸، ۰/۶۵ و ۰/۵۹ گزارش شده است که همگی در سطح ۰/۰۰۰۱ معنی دار بوده‌اند (خیر و البرزی، ۱۳۸۰). همچنین، اعتبار مقیاس با روش آلفای کرونباخ در مطالعه فوق الذکر جهت زیر مقیاسهای رفتار در خانه، مدرسه و با همسالان در گروهی ۲۲۰ نفره به ترتیب ۰/۷۷، ۰/۸۳ و ۰/۸۲ گزارش شده است که همگی در سطح ۰/۰۰۰۱ معنی دار بوده است (خیر، البرزی، ۱۳۸۰).

در مطالعه قبلی، روانی^۲ مقیاس با استفاده از ضربی همسانی درونی بدست آمد. برای این منظور همبستگی هر سوال با نمره کل مقیاس محاسبه شد. ضرائب بدست آمده بین حداقل ۰/۲۹ تا حداً کثر ۰/۵۵ متغیر بودند که همگی آنها حداقل در سطح ۰/۰۰۱ معنی دار بودند (خیر، البرزی، ۱۳۸۰). همچنین جهت روانی مقیاس دوگروه دانش‌آموز که یک گروه آنها دانش‌آموزان عادی و گروه دیگر دانش‌آموزان با تشخیص اختلالات رفتاری بودند بر روی مقیاس درجه‌بندی رفتار بوسیله خودشان مورد مقایسه قرار گرفتند. دوگروه از نقطه نظر جنس، پایه تحصیلی و طبقه اجتماعی همتاسازی شدند. میانگین‌های درجه‌بندی رفتار زیر مقیاسهای خانه، مدرسه و با همسالان در دو گروه بوسیله آزمون α وابسته مورد مقایسه قرار گرفت. نتایج آزمون α در زیر مقیاسهای خانه، مدرسه و با همسالان به ترتیب ۰/۱، ۰/۳۵ و ۰/۳ بدست آمد که در سطوح ۰/۰۴، ۰/۰۲ و ۰/۰۰۴ معنی دار بودند. به عبارت دیگر دانش‌آموزان عادی رفتار خود را مطلوب‌تر از دانش‌آموزان با تشخیص اختلال رفتاری ارزیابی نموده بودند که حاکی از روانی مقیاس است. به علاوه، در پژوهشی، روانی مقیاس از طریق همبستگی فرمهای درجه‌بندی رفتار با یکدیگر (دانش‌آموز، والدین و معلم) کسب گردید که فرمها با یکدیگر رابطه معنی داری را نشان دادند (البرزی، خیر، ۱۳۷۹).

□ سوالات پژوهش حاضر که از نوع توصیفی با هدف تحلیل اطلاعات می‌باشد، با روش آماری تحلیل رگرسیون مورد بررسی قرار گرفت. داده‌های بدست آمده با کمک بسته نرم‌افزار آماری علوم اجتماعی (SPSS) بررسی و تجزیه و تحلیل شد.

● یافته‌ها

○ نتایج بررسی متغیرهای شغل پدر، تحصیلات پدر، تحصیلات مادر، اندازه خانواده و جدایی از پدر یا مادر بر میزان مشکلات رفتاری دانش‌آموزان دختر «در موقعیت خانه» از نظر خودشان و با استفاده از روش تحلیل رگرسیون مرحله‌ای (جدول ۱) نشان می‌دهد که تنها اندازه خانواده بهترین پیش‌بینی کننده میزان مشکلات رفتاری در موقعیت خانه برای دختران (با ضریب استاندارد $-0.50 < p < 0.01$) است و این متغیر تنها یک درصد واریانس مشکلات رفتاری را پیش‌بینی می‌کند.

جدول ۱- ضرائب رگرسیون مرحله‌ای پیش‌بینی کننده‌های مستقل میزان مشکلات رفتاری بوسیله دانش‌آموزان دختر در موقعیت خانه ($n = 392$)

مرحله اول		پیش‌بینی کننده‌ها	
P	ضریب استاندارد	E	
-0.01	-0.12	1/41	اندازه خانواده
	0/83		F
	0/01		P
	0/12		R
	0/01		R'

○ نتایج بررسی متغیرهای شغل پدر، تحصیلات پدر، تحصیلات مادر، اندازه خانواده و جدایی از پدر یا مادر، بر میزان مشکلات رفتاری دانش‌آموزان پسر «در موقعیت خانه» از نظر خودشان در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول ۲- ضرائب رگرسیون مرحله‌ای پیش‌بینی کننده‌های مستقل میزان مشکلات رفتاری بوسیله دانش‌آموزان پسر در موقعیت خانه ($n = 313$)

مرحله اول		پیش‌بینی کننده‌ها				
P	ضریب استاندارد	E	P	ضریب استاندارد	E	
-0/02	-0/17	-2/10	-0/004	-0/19	3/56	اندازه خانواده
-0/1	0/14	2/52				تحصیلات مادر
	9/65			12/72		F
	0/001			0/004		P
	0/24			0/20		R
	0/06			0/04		R'

همانگونه که مشاهده می‌گردد، نتیجه تحلیل رگرسیون مرحله‌ای نشان می‌دهد که در مرحله اول اندازه خانواده و در مرحله دوم تحصیلات مادر (با ضرائب استاندارد -0.17 و -0.14) بهترین پیش‌بینی کننده‌های مشکلات رفتاری دانش‌آموزان پسر در موقعیت خانه می‌باشد. بطوریکه مجموعاً ۶ درصد از واریانس میزان مشکلات رفتاری بوسیله این متغیر تبیین می‌گردد.

○ نتایج بررسی متغیرهای شغل پدر، تحصیلات پدر، تحصیلات مادر، اندازه خانواده و جدائی از پدر یا مادر بر میزان مشکلات رفتاری دانش‌آموزان دختر در «موقعیت مدرسه» از نظر خودشان در جدول ۳ ارائه شده است. همانگونه که در این جدول مشاهده می‌شود، اندازه خانواده و تحصیلات پدر، به یک نسبت و سپس تحصیلات مادر (به ترتیب با ضرائب استاندارد -0.12 و -0.11) بهتر توانسته‌اند میزان مشکلات رفتاری دانش‌آموزان دختر (در موقعیت مدرسه) را پیش‌بینی نمایند. مجموع سه متغیر فوق ۴ درصد از واریانس میزان مشکلات رفتاری را تبیین می‌نماید.

جدول ۳- ضرائب رگرسیون مرحله‌ای پیش‌بینی کننده‌های مستقل درجه‌بندی رفتار بوسیله دانش‌آموزان دختر در موقعیت مدرسه ($n = 392$)

مرحله سوم			مرحله دو			مرحله اول			پشت پیش‌بینی کننده		
P	ضریب استاندارد	۱	P	ضریب استاندارد	۱	P	ضریب استاندارد	۱	اندازه خانواده	تحصیلات پدر	تحصیلات مادر
-0.1	-0.12	-2.39	-0.007	-0.13	-2.69	-0.02	-0.11	-2.24			
-0.1	-0.12	2.44	-0.02	0.11	2.18						
-0.03	-0.11	2.17									
	4/88			4/91				5/02	F		
	-0.02			-0.007				-0.02	P		
	-0.19			0.15				-0.11	R		
	-0.04			-0.02				-0.01	R'		

○ نتایج بررسی متغیرهای شغل پدر، تحصیلات پدر، تحصیلات مادر، اندازه خانواده و جدائی از پدر یا مادر بر میزان مشکلات رفتاری دانش‌آموزان پسر «در هویت مدرسه» از نظر خودشان در جدول ۴ ارائه شده است. همانگونه که در این جدول ملاحظه می‌گردد، نتیجه تحلیل رگرسیون مرحله‌ای نشان می‌دهد که به ترتیب در مرحله اول تحصیلات مادر و سپس شغل پدر (به ترتیب با ضرائب استاندارد -0.14 و -0.12) بهترین پیش‌بینی کننده‌های میزان مشکلات رفتاری

دانش‌آموزان پسر «در موقعیت مدرسه» است. مجموعاً دو متغیر فوق ۴ در صد از واریانس میزان مشکلات رفتاری را تبیین می‌کند.

جدول ۴- ضرائب رگرسیون مرحله‌ای پیش‌بینی کننده‌های مستقل میزان مشکلات رفتاری

بوسیله دانش‌آموزان پسر در موقعیت مدرسه (n = ۳۱۳)

مرحله اول		مرحله دوم		پیش‌بینی کننده‌ها	
p	ضریب استاندارد	p	ضریب استاندارد	t	
+/۰۱	+/۱۴	+/۰۱	+/۱۴	+/۰۷	تحصیلات مادر
+/۰۲	+/۱۲	+/۰۰۲	+/۰۱		شغل پدر
	۵/۹۸		۶/۶۴		F
	+/۰۰۲		+/۰۱		P
	+/۱۹		+/۱۴		R
	+/۰۴		+/۰۲		R'

نتایج بررسی متغیرهای شغل پدر، تحصیلات مادر، اندازه خانواده و جدائی از پدر یا مادر بر میزان مشکلات رفتاری دانش‌آموزان دختر «در موقعیت رفتار با همسالان» از نظر خودشان بیانگر آن است که هیچکدام از متغیرهای مستقل تحقیق نمی‌تواند میزان مشکلات رفتاری را بطور معنی داری پیش‌بینی نماید.

جدول ۵- ضرائب رگرسیون مرحله‌ای پیش‌بینی کننده‌های مستقل درجه‌بندی رفتار

بوسیله دانش‌آموزان پسر در موقعیت رفتار با همسالان (n = ۳۱۳)

مرحله اول		مرحله دوم		پیش‌بینی کننده‌ها	
p	ضریب استاندارد	t			
+/۰۲	+/۱۲	+/۰۰۲	+/۰۱	+/۰۷	تحصیلات مادر
	۵/۲۱				F
	+/۰۲				P
	+/۱۳				R
	+/۰۲				R'P'

نتایج بررسی متغیرهای شغل پدر، تحصیلات مادر، اندازه خانواده و جدائی از پدر یا مادر بر میزان مشکلات رفتاری دانش‌آموزان پسر «در موقعیت رفتار با همسالان»

از نظر خودشان در جدول ۵ ارائه شده است. همانگونه که در این جدول نیز ملاحظه می‌گردد تنها تحصیلات مادر بهترین پیش‌بینی کننده میزان مشکلات رفتاری در موقعیت رفتار با همسالان برای پسران (با ضرایب استاندارد $۰/۱۲ < p < ۰/۰۲$) بوده است و این متغیر تنها ۲ درصد از واریانس میزان مشکلات رفتاری را تبیین می‌نماید.

● بحث و نتیجه‌گیری

□ پیش‌بینی میزان مشکلات رفتاری دانش‌آموزان با توجه به متغیرهای مستقل تحقیق برای پسران و دختران دو الگوی نسبتاً متفاوت را بدست داد. در گروه دختران در موقعیت خانه، تنها متغیر، اندازه خانواده بود که بهترین پیش‌بینی کننده مشکلات رفتاری بود. در موقعیت مدرسه، در گروه دختران، به ترتیب اندازه خانواده، تحصیلات پدر و تحصیلات مادر بهترین پیش‌بینی کننده مشکلات رفتاری بودند. در موقعیت رفتار با همسالان هیچگدام متغیرهای مستقل نتوانست میزان مشکلات رفتاری دختران را پیش‌بینی نماید.

□ در گروه پسران در موقعیت خانه به ترتیب اندازه خانواده و تحصیلات مادر بهترین پیش‌بینی کننده مشکلات رفتاری بودند. در حالیکه در موقعیت مدرسه به ترتیب تحصیلات مادر و شغل پدر برای پسران بهترین پیش‌بینی کننده مشکلات رفتاری بودند. در موقعیت رفتار با همسالان تنها متغیر پیش‌بینی کننده میزان مشکلات رفتاری پسران، تحصیلات مادر بود. نتیجه جالب توجه در گروه پسران این است که در هر سه موقعیت (خانه، مدرسه و همسالان) تحصیلات مادر نقش عمده‌ای را در پیش‌بینی میزان مشکلات رفتاری داشت. در مجموع می‌توان خلاصه نمود که شاغل بودن یا نبودن مادر و جدایی از پدر یا مادر هیچگدام نقش تعیین کننده‌ای جهت میزان مشکلات رفتاری دانش‌آموزان نداشت.

□ رشدزبانی، شناختی، عاطفی و اجتماعی کودکان از تعاملات با والدین آنها شکل می‌گیرد. تعاملات با والدین باعث الگو قرار گرفتن آنها بوسیله کودکان خود می‌شود و والدین با تقویت و تنبیه رفتار کودکان خود باعث شکل دهی جنبه‌های مختلف رشد در آن‌ها می‌گردند. کنترل رفتار کودکان بوسیله والدین امری اجتناب ناپذیر است. کنترل رفتاری که بر مبنای زور، تهدید یا تنبیه بدنی قرار گرفته باشد، بنظر می‌رسد که در کنترل و شکل دهی رفتار کودکان نه تنها تأثیری ندارد، بلکه ممکن است مسائل رفتاری کودکان را چند برابر نماید. بر عکس، کنترل رفتاری که بر مبنای منطق، توضیح و درک و فهم استوار باشد در شکل دهی رفتار کودکان اثربخش است (بامریند،

۱۹۷۸، بروونفیرنر، ۱۹۷۹)، رولیتز و توماس، ۱۹۷۹). بهر حال، بروز مشکلات رفتاری در کودکان عاقب مخرب متعددی را بهمراه دارد. از جمله عاقب آن شاید تنبیه فیزیکی یا بدنی بوسیله والدین، همسالان، و دیگر افراد بزرگسال است. شواهد مربوط به منابع متعدد از جمله معلمان، مراقبین کودک و آزمونهای استاندارد شده نشان داده‌اند که مشکلات رفتاری کودکان، بدرفتاری با آنها را بهمراه دارد و بدرفتاری با آنها، اثرات سوئی هم بر رشد شناختی، عاطفی، اجتماعی و هم رفتار مدرسه‌ای آنان دارد. بطور مثال، در یک بررسی که از ۸۴۰ کودک (از سن مهدکودک تا پایه ۱۲) بعمل آمد، نتایج نشان داد که کودکانی که مشکلات رفتاری داشتند و با آنها بدرفتاری شده بود بر روی آزمونهای استاندارد شده پیشرفت تحصیلی و آزمونهای آموزشی که در مدرسه از آنها بعمل می‌آمد، نمرات پائین‌تری، نسبت به همکلاسان هم تراز خود که با آنها بدرفتاری نشده بود، بدست می‌آورند (ایکنرود، لارد و دوریس، ۱۹۹۳). همچنین گزارش‌های معلمان نشان داده است که کودکانی که با آنها بدرفتاری شده است نه تنها نقصان‌های در عملکرد شناختی را تجربه می‌کنند، بلکه رفتارهای نابهنجار بیشتری را، نسبت به کودکان هم تراز خود، نشان می‌دهند (ریوم، ۱۹۹۵). گزارش معلمان همچنین نشان داده است که کودکانی که با آنها بدرفتاری شده است، مشکلات بیشتری را با همکلاسان خود دارند، کمتر کفایت اجتماعی از خود نشان می‌دهند، رفتارهای غیرقابل کنترل و پرخاشگرانه از خود نشان می‌دهند و همکلاسان آنها از لحاظ اجتماعی آنها را طرد می‌کنند (روگوش، سیسچتی و آبر، ۱۹۹۵).

□ مشکلات رفتاری کودکان فرآیندی است که قبل از وارد شدن کودک به محیط مدرسه شروع می‌شود. محیط اولیه کودک، کیفیت مراقبت و پرورش او، پیش‌بینی کننده بسیار قوی‌ای برای مشکلات رفتاری او است. روانشناسان تربیتی، روانشناسان کودکان استثنائی و روانشناسان مدرسه و دیگر متخصصین تعلیم و تربیت باید ترغیب شوند تا برنامه‌های پیشگیری و بازپروری مناسب جهت کودکان با مشکلات رفتاری، والدین آنها و معلمین آنها فراهم نمایند تا بر راهبردهای پیشرفت آنها در زمینه‌های مختلف و فرآیند رشدی اینگونه کودکان تأثیر بگذارند. بهر حال جلوگیری از عوامل خطرآفرین و بالابردن سطح آگاهی‌های والدین و معلمین در اهمیت دوران طفولیت و اوائل کودکی، نتایج زیان آوری که کودکان را در سینه مدرسه تهدید می‌کند کاهش می‌دهد.

یادداشت‌ها

1- Family background	2- Behavior problems
3- Sex	4- Peer
5- Behavior Rating Profile Scale	6- Reliability
7- Validity	

منابع

- البرزی، شهلا، خیر، محمد. (۱۳۷۹). انطباق و هنجاریابی پرستش‌نامه نیمرخ درجه‌بندی رفتار (BRP) جهت کودکان شیرازی، گزارش نهایی طرح پژوهشی مصوب دانشگاه شیراز.
- خیر، محمد (۱۳۶۵). رابطه شکست تحصیلی با زمینه‌ها و شرایط خانوادگی، مجله علوم اجتماعی و انسانی، دانشگاه شیراز، دوره اول، شماره ۲.
- خیر، محمد (۱۳۷۶). بررسی رابطه برخی از شاخصهای طبقه اجتماعی با پیشرفت تحصیلی در گروهی از دانش‌آموزان دختر و پسر سال اول نظام جدید. مجله علوم اجتماعی و انسانی، دانشگاه شیراز، دوره دوازدهم، شماره ۲.
- خیر، محمد، البرزی، شهلا (۱۳۸۰). انطباق و هنجاریابی پرستش‌نامه نیمرخ درجه‌بندی رفتار (BRP) جهت کودکان شیرازی، اوله شده در نخستین همایش یافته‌های پژوهشی در آموزش و پرورش استثنائی شیراز.

Bank, L. (1993). Parenting practices of single mothers: Mediators of negative contextual factors.

Journal of Marriage and Family, 55, 371-384.

Baumrind, D. (1978). Parental disciplinary patterns and social competence in children. *Youth and Society, 9*, 239-276.

Bronfenbrenner, U. (1979). *The ecology of development*. Cambridge, MA: Harvard University Press.

Brown, L. L. & Hamill, E. E. (1978). *Behavior rating profile. An ecological approach to behavioral assessment*, PRO-ED, Austin, Texas, USA.

Carmicheal, K. D. (1993). *Birth order and maladaptive behavior in school-aged children*. Eric. No. Ed 323478.

Cooney, T. M. & Kurz, J. (1996). Mental health outcomes following recent parental divorce: Case of young adult offspring. *Journal of Family, 17*, 495-513.

- Eamon, M. K. (2001). Antecedents and socioemotional consequences of physical punishment on children in two-parent families. *Child Abuse & Neglect*, 6, 787-802.
- Eckenrode, J.; Laird, M. & Doris, J. (1993). School performance and disciplinary problems among abused and neglected children. *Development Psychology*, 29, 53-62.
- Hagan, J. & McCarthy, B. (1997). *Mean Streets: Youth crime and Homelessness*. New York: Cambridge University Press.
- Hagan, J. ; McMillan, R. & Wheaton, B. (1996). The life course effects of family migration on children. *American Sociological Review*, 61, 347-367.
- Hallenbeck, B. & Kauffman, J. M. (1995). How does observational learning affect the behavior of students with emotional or behavioral disorders. A review of research. *The Journal of Special Education*, 29, 45-71.
- Hetherington, E. M.; Cox, M. & Cox, R. (1978). The aftermath of divorce. In J. J. Stevens, Jr. and M. Matthews eds. *Mother-child, father-child relationship*. National Association for the education of young children, Washington DC.
- Jimerson, S. ; Egeland, B. ; Sroufe, A. & Carlson, B. (2000). A prospective longitudinal study of high school dropouts examining multiple predictors across development. *Journal of School Psychology*, 38, 525-549.
- Kauffman, J. M. (1993). *Characteristic of emotional and behavioral disorders of children and youth*, Maxwell, McMillan, Canada, Inc.
- Lingxin, H. & Matsueda, R. L. (1997). Family dynamics through childhood: A sibling model of behavior problems. *Paper presented at the annual meetings of the American Sociological Association*, Toronto, Canada, August 5-8.
- Matsueda, R. L. & Heimer, K. (1987). Race, family structure, and delinquency: A test of differential association and social control theories. *American Sociological Review*, 52, 826-840.
- McDermott, A. (1995). Sex, race, class, and other demographics as explanations for children's ability and adjustment: A national appraisal. *Journal of School Psychology*, 33, 75-91.

- McLeod, J. D. & Shanahan, M. J. (1993). Poverty, parenting, and children's mental health. *American Sociological Review*, 58, 351-366.
- Parcel, T. L. & Menaghan, E. G. (1988). *Measuring behavioral problem in large cross sectional survey: Reliability and validity for children of the NLS youth*. Manuscript. The Ohio state University.
- Reyome, N. D. (1994). Teacher ratings of the achievement related classroom behaviors of maltreated and non-maltreated children. *Psychology in the School*, 3, 253-260.
- Rogosch, F. A. ; Cicchetti, D. & Aber, J. L. (1995). The role of child maltreatment in early deviations of cognitive and affective processing abilities and later peer relationship problems. *Development and Psychology*, 7, 511-609.
- Rollins, B. & Thomas, D. (1979). Parental support, power and control techniques in the socialization of children. *In contemporary theories about the family: Research based theories*, edited by W. Burr, R. Hill. New York: Free Press.
- Sampson, R. J. (1987). Urban Black Violence: The effect of male joblessness and family destruction. *American Journal of Sociology*, 93, 348-382.
- Sampson, R. J. & Laub, J. H. (1993). *Crime in making: pathways and turning points through life*, Cambridge: Harvard University Press.
- Straus, M. A. (1991). Discipline and deviance: physical punishment of children and violence and other crime in adulthood. *Social Problems*, 38, 133-154.
- Wu, L. L. & Martinson, B. C. (1993). Family structure and the risk of a premarital birth. *American Sociological Review*, 58, 210-232.
- Wallerstein, J. S. & Kelly, J. B. (1980). *Surviving the break up: How children and parents cope with divorce*. New York: Basic Books.
- Yesseldyke, E. J. & Algozzine, B. (1990). *Introduction to special education*. Boston: Honghton, Mifflin Co.

